

Publicerad 2008-05-09 16:44 av Screaming Silence

Ikväll rinner Poesi längs väggarna.

Från ensamhet,
Till flykt,
Till att acceptera.

Det var långt ifrån sista natten
då Andas inte längre räknas till en frivillig reflex,
då jag skriker ljudlösa ord
och tröstar mig med zebraränder och Ipren

Inte sista natten Poesi rinner längs väggarna.

Att räkna sekunder in i evigheten
med mardrömskänslor och förvirrat tomrum vävda runt bröstkorgen.
När osäkerheten på existensen
och blodet blir vardag.

Men trots all dödslängtan
så har Överlevnad virkat spindelnät runt mina ögonfransar
Jag lever med tron om att lidande har ett slut
och att vardagsmörkret en dag viker undan.

Vill du ansluta dig till mig
och leva i trots mot världen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Screaming Silence med Poeter.se id #13598 innehar upphovsrätten